

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 23 december 2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy

(Mål C-615/10)

(2011/C 72/23)

Rättegångsspråk: *finländska*

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Övrig part: Puolustusvoimat

Tolkningsfråga

Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, med beaktande av artikel 10 i nämnda direktiv, artikel 346.1 b FEUF, och den lista över vapen, ammunition och krigsmateriel som rådet antagit den 15 april 1958, tillämpas på en upphandling som annars omfattas av direktivet, när föremålet för upphandlingen enligt den upphandlande enheten uttryckligen anskaffas för militärt bruk, men det på den civila marknaden finns huvudsakligen likadana tekniska applikationer av detta föremål?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Haparanda tingsrätt (Sverige) den 27 december 2010 — Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson

(Mål C-617/10)

(2011/C 72/24)

Rättegångsspråk: *svenska*

Hänskjutande domstol

Haparanda tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Åklagaren

Svarande: Hans Åkerberg Fransson

Tolkningsfrågor

1. Enligt svensk rätt måste det finnas klart stöd i Europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) eller Europadomstolens praxis för att en nationell domstol ska kunna åsidosätta nationella bestämmelser som kan misstänkas strida mot förbudet mot dubbelbestraffning i artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen, och således även kan misstänkas strida mot artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000 (EU-stadgan). Är ett sådant villkor i nationell rätt för åsidosättande av nationella bestämmelser förenligt med EU-rätten och särskilt dess allmänna principer, bl.a. om EU-rättens företräde och direkta effekt?
2. Omfattas ett upptagande till prövning av ett åtal om skattebrott av förbudet mot dubbelbestraffning i artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen och artikel 50 i EU-stadgan, när den åtalade tidigare påförts en i ett administrativt förfarande bestämd ekonomisk påföljd (skattetillägg) i anledning av samma oriktiga uppgiftslämnande?
3. Påverkas svaret på fråga 2 av det förhållandet att det ska ske en samordning av dessa sanktioner så att det finns möjlighet för allmän domstol att sätta ned påföljden i brottmålet med beaktande av att den tilltalade, med anledning av samma oriktiga uppgiftslämnande, även påförts skattetillägg?
4. Det kan under vissa förhållanden vara tillåtet inom ramen för det i fråga 2 angivna förbudet mot dubbelbestraffning att besluta om ytterligare sanktioner i ett nytt förfarande för samma handlande som prövats och lett fram till ett beslut om sanktioner mot den enskilde. För det fall att fråga 2 besvaras jakande, är då villkoren enligt detta förbud mot dubbelbestraffning för utfärdande av flera sanktioner i skilda förfaranden uppfyllda, när det i det senare förfarandet sker en i förhållande till det tidigare förfarandet förnyad och självständig prövning av omständigheterna i målet?
5. Det svenska systemet med påförande av skattetillägg och prövning av ansvar för skattebrott i skilda förfaranden motiveras av en rad skäl av allmänt intresse, närmare beskrivna nedan. För det fall att fråga 2 besvaras jakande, är då ett system som det svenska förenligt med förbudet mot dubbelbestraffning, när det vore möjligt att inrätta ett system som inte skulle omfattas av förbudet mot dubbelbestraffning utan att det är nödvändigt att avstå från vare sig påförande av skattetillägg eller utdömande av ansvar för skattebrott, genom att i de fall ansvar för skattebrott är aktuellt överföra

beslutsfattandet om påförande av skattetillägg från Skatteverket och, i förekommande fall, förvaltningsdomstol till att beslutas av allmän domstol i samband med prövningen av åtalet för skattebrott?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Republiken Lettland) den 29 december 2010 — Trade Agency Ltd mot Seramico Investments Ltd

(Mål C-619/10)

(2011/C 72/25)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Trade Agency Ltd

Motpart: Seramico Investments Ltd

Tolkningsfrågor

- Om en dom som har meddelats av en utländsk domstol åtföljs av ett sådant intyg som avses i artikel 54 i förordning nr 44/2001, ⁽¹⁾ men svaranden trots detta motsätter sig ett erkännande med hänvisning till att han inte delgavs stämningensansökan i ursprungsmedlemsstaten, är då en domstol i den medlemsstat där domen görs gällande, när den prövar en grund för att vägra erkännande som föreskrivs i artikel 34.2 i förordning nr 44/2001, behörig att själv pröva huruvida de uppgifter som finns i intyget överensstämmer med bevisningen? Är en så omfattande behörighet för en domstol i den medlemsstat där domen görs gällande förenlig med den princip om ömsesidigt förtroende mellan de rättsvårdande myndigheterna som nämns i skälen 16 och 17 i förordning nr 44/2001?
- Är en tredskodom, i vilken domstolen avgör ett mål i sak utan att pröva föremålet för talan eller dess grunder, och i vilken det inte anförs några argument angående huruvida talan är välgrundad, förenlig med artikel 47 i stadgan eller innebär den ett åsidosättande av den rätt till en rättvis rättegång som svaranden har enligt nämnda artikel?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Sverige) den 27 december 2010 — Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Mål C-620/10)

(2011/C 72/26)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Migrationsverket

Svarande: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Tolkningsfrågor

- Ska förordning nr 343/2003, ⁽¹⁾ mot bakgrund bl.a. av vad som föreskrivs i artikel 5.2 i förordningen och/eller avsaknaden av andra bestämmelser i förordningen om upphörande av en medlemsstats ansvar för att pröva en asylansökan än de i artiklarna 4.5 andra stycket, 16.3 och 16.4, tolkas så att en återkallelse av asylansökan inte påverkar möjligheten att tillämpa förordningen?
- Har det vid besvarandet av ovan nämnda fråga någon betydelse i vilket skede av handläggningen som asylansökan återkallas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat, EUT L 50, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 29 december 2010 — ADSITS "Balkan and Sea properties" mot Direktor der Direktion "Überklaganden och verkställighetsförvaltning" — Varna

(Mål C-621/10)

(2011/C 72/27)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna